

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: جواد منیدری، ۱۳۹۷

تأثیر آموزش مثبت اندیشی با رویکرد دینی بر شادکامی، خوش‌بینی و امید در کارکنان بیمارستان واسعی سبزوار

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر آموزش مثبت اندیشی با رویکرد دینی بر شادکامی، خوش‌بینی و امید کارکنان (پرستاران) بیمارستان واسعی سبزوار انجام شد. روش این پژوهش نیمه تجربی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری را کلیه پرستاران بیمارستان واسعی شهرستان سبزوار به تعداد ??? نفر تشکیل دادند که تعداد 40 نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و سپس به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (20 نفر) و گروه کنترل (20 نفر) جایگزین شدند. جهت گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌های استاندارد شادکامی آکسفورد (1989)، پرسشنامه خوش‌بینی شی‌یر و کارور (1994) و پرسشنامه امیدواری اشنایدر و همکاران (1991) استفاده شد. پس از انجام پیش‌آزمون گروه آزمایش از بسته آموزشی مثبت اندیشی با رویکرد دینی (نعیمی، 1395) به مدت 10 جلسه 75 دقیقه‌ای (هر هفته یک جلسه) قرار گرفتند ولی گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکردند. پس از اتمام برنامه مداخله‌ای از هر دو گروه پس‌آزمون به عمل آمد. داده‌های به دست آمده با روش‌های آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل کوواریانس) به کمک نرم‌افزار spss نسخه 18 تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که آموزش مثبت اندیشی با رویکرد دینی بر شادکامی، خوش‌بینی و امید پرستاران بیمارستان واسعی سبزوار مؤثر است

کلیدواژه‌ها: مثبت اندیشی، شادکامی، خوش‌بینی، امید

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۱۲۱۲۹۶۲۰۱۸

تاریخ دفاع: ۱۳۹۷/۰۴/۱۶

رشته‌ی تحصیلی: مدیریت آموزشی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر علی محمد ناعمی

M.A. Thesis:

The Effect of Positive Thinking Teaching with a Religious Approach on Happiness Optimism and Hope in Staff of Vasei Hospital in Sabzevar

The purpose of this study was to investigate the effect of religious education on the happiness, optimism and hope of staff (nurses) of Vasei Hospital in Sabzevar. The method of this quasi-experimental design was pre-test and post-test design with control group. The

statistical population consisted of 597 nurses of the hospitals in Sabzevar, 40 of them were selected by available sampling method. Then, they were randomly assigned to either experimental (20) or control (20) groups. Oxford Happiness Questionnaire (1989), Shiyer and Carver Optimism Questionnaire (1994) and Schneider et al. (1991) were used to collect data. After pre-test, the experimental group received a positive religious reading (Na'imi, 1395) for 10 sessions of 75 minutes (one session per week), but the control group did not receive any training. After completing the intervention program, both groups were subjected to post-test. Data were analyzed using descriptive statistics (mean, standard deviation) and inferential statistics (covariance analysis) using SPSS version 18 software. The results showed that positive teaching of religious education is effective on the happiness, optimism and hope of nurses in Sabzevar Vasei Hospital.